

-Basın Açıklaması-

“Lübnan Otoritesi”, Av Mevsiminde Ördek Avlar Gibi Tebasını Öldürmektedir!

Geçen Mayıs ayının yirmisinde, Ahmed Abduvâhid ile arkadaşı Şeyh Muhammed Merab, Akkar’daki “Lübnan otoritesinin” bariyerlerinin bir bariyerindeyken herhangi bir güvenlik gerekçesi olmaksızın öldürülmüştür...! Bir hafta sonra aynı şekilde genç Şarbel Rahmet de otoritenin ülkedeki uluslararası yolu üzerindeki bariyerlerden bir diğer bariyerinde öldürülmüştür...! Dün de genç Ahmed Kasın öldürüldüğü gibi Nehr-ul Bârid kampı halkının büyük bir kısmının yaralanmasının yanı sıra aynı şekilde otoritenin zebanileri ile cellatlarının emriyle bir motosiklet ihlali bahanesiyle gençlerin tutuklanması ve dövülmesi sorunu başlamıştır!

Yoksa bu otorite nezdinde ateş açma emirleri vermek su içmekten daha kolay bir hale mi gelmiştir...! Yoksa bu kolaylık ve umursamazlık, bu ülkedeki insanların öldürülmesini mubah bir hale mi getirmiştir...! Yoksa güvenli, yolcu ve hatta muhtaç olan insanlar, **av mevsimindeki ördekler gibi** bir hedef haline mi gelmişlerdir?!

Sonra kamp halklarının, 64 yıl boyunca çekmiş olduğu yerlerinden edilme ve Lübnan devletinin uyguladığı zalim ırkçı yasalar gibi acılar yetmez mi?! Ayrıca Nehr-ul Bârid kampı halkının, beş yıldan bu yana çektiği yerlerinden edilme, öldürülme, mallarının yağmalanması, evlerinin yıkılması, sonra topluca tutuklanmaları, askerî olarak kamplarının ve evlerinin içerisine tahakküm edilmesi gibi acılar yetmez mi?! Bu kampın, halkının aşağılanarak tutuklandığı ve her girişlerinde veya çıkışlarında aşağılandıkları bir kampa dönüştürülmesi ne anlama gelmektedir?! Yine semt sakinlerinin evlatlarının, istihbaratın “vize” geçiş işaretini gerçekleştirmek zorunda kalmaları ve her ne zaman evlerine girmek isteseler bunu ibraz etmeye zorlanmaları ne anlama gelmektedir?! Dahası hangi hak ile temel insan haklarından bile mahrum olan bir kamptaki bisiklet ihlalinin akabinde bu boyutta bir sorun kışkırtılmaktadır?! Peki Lübnan’da tüm kanunlar uygulanmakta mıdır ve bu sefil kampta geriye bisiklet ihlallerinden başka bir şey kalmamış mıdır?!!! Bunun ardından bizlere şöyle denilmektedir: “Otoritenin almış olduğu tedbirler, kamp sakinlerine olan düşkünlüğünden kaynaklanmaktadır!” Hakeza suçlu mahkumlar gibi muamele görmeleri ardından da bir bisikletten dolayı üzerlerine kurşun sıkılması kamp halkının maslahatına mı olmaktadır?!

Sonra da karanlık odaklara bağlı sapırtıcı basın organları karşımıza çıkarak, otoritenin kuyruklerinin kendilerini savunma durumunda oldukları ve havaya ateş açıldığı şeklinde yalanlar uydurmaktadırlar...! Şimdi burada sorarız: Otoritenin kuyruklarının kurşunları insanlara isabet ettiğinde onlar havada mı uçuyorlardı?! Yoksa bu kuyruklar, yollardaki ve kalabalık insanlara tanık olunan mahallelerdeki insanlara ateş açma emirleri mi vermişlerdir?! Nitekim başta Lübnan otoritesi olmak üzere uzak yakın herkes bunun hakkında konuştukları ve Nehr-ul Bârid Kampı’nın da bir poşet çay yada bir evrak çantası olsa bile teftiş edilip incelenerek mahvedilmeden önce hiçbir şeyin giremediği büyük hapisane olduğunu yakinen bildikleri halde hangi nefsin savunulmasından bahsedilmektedir?!!! Artık bu medyanın, duyduklarını güvenlik kaynakları ve istihbarat raporlarının ayıplarıyla lekelemekten haya etmesinin zamanı gelmedi mi?... Artık bu medyanın, insanları şeffaf dürüst gerçeklerle bilgilendirmede gerçek rolüne geri dönmesinin zamanı gelmedi mi?!

Sonra bakış yelpazemizi genişlettiğimizde şunu sorarız: Yoksa bu, ülkedeki güvenlik birimlerini, kendisine doğrudan boyun eğmeyen kişiler için idam kararları çıkaran meydan yargıcına dönüştürmeye çalışan siyasî odakların siyasî bir kararından mı ibarettir?! Aksi halde genel sokaklardaki silahsız insanların öldürülmesi nereden gelmektedir?!

Şayet bu ülkedeki (resmî) siyasî otorite, birimlerinin dizginlerini tutabilmiş olsaydı bu, bu suçlu otoritenin silahsız ve masum insanların kanlarını mubah saymaya hiçbir hakkı olmadığı anlamına gelirdi! Dolayısıyla bu; insanların, otoritelerinin tüm meşru araçları kullanmak yoluyla olan sapmasına karşı hiçbir tereddütte bulunmaksızın yada ihmalkarlık göstermeksizin hızlı hareket etmelerini gerektiren büyük bir tehlikedir. Zira insanların öldürülmesinde ihmalkarlık göstermek, cürüme ortak olmak ve zalimleri insanlara zulmetmeye ve daha fazla günah işlemeye teşvik etmektir.

Ama şayet (resmî) siyasî otorite, bu birimlere karşı olan sorumluluğundan kaçsa ve onları, orada veya buradaki siyasî kararlar yada bazı maceraperest güvenlik yetkilileri için bir yağmacı olarak terk etmiş olsaydı bu, tehlikesi devletin silahlarının günden güne insanlara karşı patlatılan (saatli) bombalara dönüşmesinden korkulan daha büyük bir felaket olurdu.

Ey Lübnan yöneticileri! Zulümden, pervasızlıktan ve insanların kanlarını ve onurlarını hafife almaktan vazgeçiniz. Zira Allahuteala kitabında sizleri, şu şekilde uyarmıştır:

“Her kim bir kişiyi, bir kişi karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuğu olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur.” [el-Maide 32]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilâyeti
Medya Bürosu